

[Poul Dam.]

som de ærede ordførere for venstre og de konservative har talt om.

Endvidere tales der i forslaget til folketingsbeslutning om bygningsskatternes trinvis afvikling. Vi er i og for sig velvilligt indstillet også over for dette, men vil dog gerne understrege, at en sådan afvikling må have til forudsætning, at der ikke på noget tidspunkt eller for nogen ejendom derved sker en nedsættelse af de samlede ejendomsskatter. Enhver nedsættelse af ejendomsskatterne betyder jo reelt en foræring fra det offentlige af en til skattnedsættelsen svarende kapitalværdi til de nuværende ejere, og noget sådant finder vi ville være højst uønskeligt.

Med disse forbehold, som nogle måske vil finde ret væsentlige, kan vi godt tilsige støtte til forslagets videre drøftelse.

Johan Asmussen: Det ærede medlem hr. Ove Hansen brugte et udtryk, der lød omtrent sådan: skal man have faste ejendomsskatter, mener vi så afgjort, de skal ligge på grunden. De uafhængige er for så vidt enige i, at skal man have skat på fast ejendom, skal den ligge på grunden, men vi mener principielt, at det med skatter på fast ejendom er et levn fra fortiden, fra tider, hvor man havde andre forudsætninger, andre forhold end i dag. I dag er det i virkeligheden en noget mærkværdig idé at ville lægge skat på jord, navnlig på jord som produktionsmiddel. Det bliver en forlods skat på landmanden fremfor en skat på andre, og derfor er vi principielt imod det.

For så vidt det foreliggende forslag går ud på, at de ejendomsskatter, som vi skal have, skal tilfalde kommunerne, er vi enige i forslaget. For så vidt kan jeg altså fuldkommen tilslutte mig det, som de ærede medlemmer hr. Thisted Knudsen og hr. H. C. Toft har anført: vi er enige i de 75 pct. af forslaget, men må tage afstand fra den sidste fjerdedel, den, der drejer sig om, at kommunernes adgang til selv at bestemme grundskyldens omfang skal udvides. Det er lidt uklart, hvad man lægger i den formulering i selve beslutningens tekst. Det udvandes noget, forekommer det mig, i bemærkningerne til forslaget, men i alle tilfælde kan jeg gøre det helt klart, at den linje, som det giver udtryk for, kan vi ikke

være med til. Det er tidligere ved adskillige lejligheder på de uafhængiges vegne blevet anført, at selv om vi har al mulig sympati for det kommunale selvstyre og ønsker det i videst muligt omfang, så mener vi, at der netop her er et område, hvor det vil være mere end betænkeligt at give den enkelte kommune for frie tøjler. Det kan medføre usaglig forskelsbehandling fra den ene kommune til den anden, og dér må vi altså melde fra.

Derimod er vi enige i den tanke, der på det område er blevet fremsat her og andetsteds fra konservativ side, at i virkeligheden bør loftet over promillerne sænkes i takt med de stigende vurderinger. Vi står utvivlsomt over for enorme stigninger i vurderingerne her til efteråret, og det vil sige, at det burde være en selvfølge, at promillerne skulle nedsættes i takt hermed. I virkeligheden bør man derved komme bort fra det, som vi mener i princippet er forkert, med denne skat på jord, navnlig på jord som produktionsmiddel.

Man må glæde sig over ethvert initiativ, der tager sigte på forenkling af skattesystemet helt eller delvis, og for så vidt er det udmærket, at de radikale har taget et initiativ her; men jeg skal ikke nægte, at jeg deltager lidt i den undren, der har været tilkendegivet over, at man kommer med forslaget nu, for jeg synes, uden at jeg skal rose den højtærede finansminister alt for meget, at forenklingssudvalget og byrdefordelingsudvalget har — som jeg tidligere har sagt — én gang skudt visse udmærkede blomster; der ligger måske noget, som er på vej, under den frosne jords overflade, og det er muligt, at vi også dér kan finde noget, som mit parti kan glæde sig over.

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning kan vi altså ikke helt gå med til; det må undergå en væsentlig ændring med hensyn til den sidste fjerdedel.

Erhard Jakobsen: Det, der får mig til at blande mig i en debat, som vor ordfører ellers på udmærket måde har placeret sig i, var det ærede medlem hr. Poul Dams udtalelser om, hvilken begrænsning der burde være for det ubegrænsede, nemlig at man dog i alt fald ikke måtte komme under en promille på 55. Jeg håber enten, at jeg har misforstået det ærede medlem, eller at det